

32002R1163

L 170/46

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

29.6.2002

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1163/2002

ze dne 28. června 2002,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1501/95, pokud jde o podmínky vyplacení vývozních náhrad pro produkty z obilovin

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 1766/92 ze dne 30. června 1992 o společné organizaci trhu s obilovinami⁽¹⁾, naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1666/2000⁽²⁾, a zejména na čl. 13 odst. 11 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 3 nařízení Komise (ES) č. 800/1999 ze dne 15. dubna 1999, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty⁽³⁾, naposledy pozměněného nařízením (ES) č. 2299/2001⁽⁴⁾, stanoví, že pokud se pro určitou třetí zemi použije rozlišená náhrada, nárok na náhradu vznikne při dovozu do této třetí země. Články 14, 15 a 16 uvedeného nařízení stanovují podmínky pro vyplacení náhrady v případě, že se použije rozlišená náhrada, a zejména určují doklady, které mají být předloženy jako důkaz o doručení produktu do místa určení.

(2) Použije-li se rozlišená náhrada, čl. 18 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 800/1999 stanoví, že část náhrady vypočtená podle nejnižší sazby náhrady se vyplatí na žádost vývozce ihned po předložení důkazu, že produkt opustil celní území Společenství.

(3) Nařízením Komise (ES) č. 1501/95 ze dne 29. června 1995, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 1766/92, pokud jde o poskytování vývozních náhrad pro obiloviny, jakož i opatření, která je třeba přijmout v případě narušení trhu s obilovinami⁽⁵⁾, naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 602/2001⁽⁶⁾, stanoví výjimky z nařízení (ES) č. 800/1999, které vyplývají z obchodní dohody uzavřené v roce 2000 o zrušení náhrad pro pšenici obecnou, mouku a otruby vyvážené do Polska.

(4) Nedávno byly uzavřeny obchodní dohody mezi Evropským společenstvím a Estonskem, Lotyšskem a Litvou (pobaltskými státy), kterými se stanoví určité koncese

v podobě celních kvót Společenství pro některé zemědělské produkty a úplná liberalizace obchodu s ostatními zemědělskými produkty. V odvětví obilovin je takovou koncesí zrušení náhrad pro většinu produktů uvedených v čl. 1 odst. 1 nařízení (EHS) č. 1766/92.

(5) Článek 7a nařízení Komise (ES) č. 1162/95 ze dne 23. května 1995, kterým se stanoví zvláštní prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí pro obiloviny a rýži⁽⁷⁾, naposledy pozměněného nařízením (ES) č. 1006/2002⁽⁸⁾, stanoví zvláštní režim pro vývozy do Polska a pobaltských států.

(6) Je proto třeba vzít v úvahu ty zvláštní režimy, které vstoupí v platnost dnem 1. července 2002, aby vývozci obchodující s dotčenými třetími zeměmi nebyli zatíženi zbytečnými výdaji. Za tím účelem se při stanovování nejnižší sazby náhrady nesmí přihlížet ke skutečnosti, že pro dotčené místo určení nebyla náhrada stanovena.

(7) Ustanovení nařízení (ES) č. 1501/95, která obsahují výjimky z nařízení (ES) č. 800/1999, by se proto měla upravit, aby byly zohledněny nové obchodní dohody uzavřené s pobaltskými státy.

(8) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Řídicího výboru pro obiloviny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 13a nařízení (ES) č. 1501/95 se nahrazuje tímto:

„Článek 13a

1. Odchylně od článku 16 nařízení Komise (ES) č. 800/1999^(*) nebude pro vyplacení náhrady pro místa určení uvedená v příloze IV nařízení (ES) č. 1162/95 vyžadován důkaz o splnění dovozních celních formalit, pokud rozlišení náhrad vyplývá výhradně z toho, že pro produkty uvedené v dané příloze nebyla stanovena náhrada.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 102, 17.4.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 308, 27.11.2001, s. 19.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 89, 29.3.2001, s. 16.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 153, 12.6.2002, s. 5.

2. Při stanovování nejnižší sazby náhrady ve smyslu čl. 18 odst. 2 nařízení (ES) č. 800/1999 nebude zohledněna skutečnost, že pro vývoz produktů uvedených v příloze IV nařízení (ES) č. 1162/95 do míst určení uvedených v téže příloze nebyla stanovena náhrada.

(*) Úř. věst. L 102, 17.4.1999, s.11.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se ode dne 1. července 2002.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 28. června 2002.

Za Komisi
Franz FISCHLER
člen Komise
